

ROZHLEDNA MILADA NA ZŘÍCENINĚ HRADU LICHNICE

Typ / materiál:	kovová
Lokalita:	Lichnice – Železné hory
Nadmořská výška:	504 m
Ofic. zpřístupnění:	22. května 2017
Celková výška:	10 m
Výška vyhl. plošiny:	8,6 m
Počet schodů:	pod rozhlednou 15 dřevěných + 48 železných na vyhlídce
Navštívili jsme:	21. 4. 2018

Zřícenina Hradu Lichnice se může od dubna roku 2017 chlubit novou atrakcí. Tou se stala kovová rozhledna, umístěná velmi citlivě a nerušivě ve střepu jedné z hradních věží. Rozhledna je vysoká 13 metrů a náklady na její zbudování si mezi sebe rozdělilo jedenáct obcí a několik firem z okolního Mikroregionu Železné hory. Tentokrát prý „nepomohly“ ani silné protesty památkářů, kterým se nelíbilo hlavně to, že okolní hradní torzo je vysoké jen 8,5 m. Nová rozhledna stojí na místě, kde byla před rokem 1997 umístěna její dřevěná předchůdkyně. Vyhlídková plošina stavby v severní části hradního areálu údajně nabízí výhledy až do vzdálenosti 140 km, takže vidět odsud můžeme nejen nedaleká města Kolín a Kutná Hora, ale také vrcholky Řípu, Sněžky a Milešovky nebo hrad Bezděz.

Třípilířovou rozhlednou Milada prochází závěsné vřetenové schodiště, které má dvě vyhlídkové plošiny (ve výšce přibližně 6,5 a 8,5 m) a několik infotabulek, prozrazujících, co že to vlastně vidíme. Přístupná je podle otevíracích hodin Hradu Lichnice (pův. Lichtenburg). Rozhledna je součástí CHKO Železné hory, chrudimského okresu a Pardubického kraje. Podobu rozhledny, jejíž stavba byla zahájena v létě roku 2016 (stavební povolení ovšem bylo vydáno již roku 2010), navrhl ateliér DESIGN Chotěboř a stavbu realizovala firma SOSTAF z Heřmanova Městce. Své jméno získala rozhledna podle postavy kruté hradní panny Milady z jedné z pověstí o hradní zřícenině.

O lichnické paní Miladě

Na hradě Lichnice sídlil mocný šlechtic. Avšak neměl potomky. Toužil po synovi, ale potomka se nemohl dočkat. Po dlouhém čekání mu žena porodila dceru. Dali jí jméno Milada. Šlechtic se s tím nemohl smířit a začal Miladu vychovávat jako chlapce. Brzy předčila mnohé chlapce ve střelbě z luku, jízdě na koni, dokonce i v umění mečem. Často vyjížděla s otcem do okolí. Jednou se šlechticův kůň splasil, uklouzl na skále a šlechtic spadl do Lovětínské rokle. Pád nepřezil.

Brzy na hrad přijížděli urození pánové žádající ruku krásné Milady. Lákalo je také bohatství, které nyní Miladě patřilo. Milada nápadníky odmítala, po nějaké době za ní přišel purkrabí domluvit jí. Milada se po přemlouvání poddala, ale pod jednou podmínkou. Jejím manželem se mohl stát jen ten, kdo jako první se třikrát s koněm otočí na skále, kde zemřel její otec. Brzy nato na hrad začali přijíždět nápadníci, byli pohoštěni a plni sebevědomí se pustili do úkolu. S koněm se otočili jednou, vyjímečně dvakrát a už padali do rokle. Mnoho pánů za to zaplatilo zraněním, mnozí i smrtí. Milada to vše sledovala s klidem z věže. Pomalu zástupy nápadníků začaly řídnout až se na slavnosti jen vzpomínalo. Jednoho dne se na hradě objevil mladý rytíř. Chtěl zkusit štěstí. Milada své podmínky litovala, rytíř se jí líbil, ale už ji nemohla vzít zpět. Následujícího dne rytíř přijel ke skále, otočil se jednou, podruhé a potřetí. Milada mu s úsměvem vyšla naproti. Rytířův pohled byl chladný. Celý rok cvičil koně, dal mu do podkov vsázet diamanty. Miladu za ženu nechtěl, přišel pomstít smrt jeho předchůdců. Vytáhl kuši a vstřelil šíp Miladě přímo do srdce. Než se hradní posádka vzpamatovala byl již rytíř daleko v lesích.